

Jeg vil godt spørge hr. Kristian Thulesen Dahl: Hvordan kan hr. Kristian Thulesen Dahl sige, at provenuet bliver langt mindre end 760 mio. kr.? Jeg tror – men det tør jeg bare næsten ikke sige – at det nærmere bliver dobbelt så stort. For de 760 mio. kr., hr. Kristian Thulesen Dahl henviser til, er formueskatten for 1994, vi kender den jo ikke for 1995, og i 1995 har jeg grund til at tro, at den vil stige, og på grund af ejendomsvurderinger, som jeg sagde før, tror jeg, at den vil stige ganske meget i 1996. Så jeg må have en forklaring på, hvordan man kan tro, at det bliver mindre end 760 mio. kr. Det forstås jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er til hr. Kristian Thulesen Dahl. Jeg er sådan set helt med på, at man ikke bare bør kigge på, hvad der er til egen fordel, og at man burde kigge mere på, hvad der er samfundets interesser. Jeg er fuldstændig enig.

Der er altså bare det, at de, der har krævet det her forslag, hver eneste gang har haft travlt med at kigge på andres lommer, de arbejdsløses, førtidspensionisternes. Alle de steder, hvor der er småpenge i andres lommer, dér kigges der hen, og dér tages der, og hver eneste gang gives der til dem, der i forvejen har alt for mange penge i deres lommer. Sådan er mønsteret.

Så kan man godt komme og kritisere mig for at anlægge det synspunkt, at man ikke bare skal kigge på egen fordel.

Men det gør man jo præcis med den stribe af forslag, vi her har med at gøre: tager fra de fattigste i samfundet og giver til de rigeste. Sådan er det, og det kan man ikke tale sig udenom ved flotte talemåder.

Og må jeg så sige, at det med at se på samfundets interesse, ja, det er o.k., men jeg kan ikke få øje på det, og i virkeligheden ville jeg gerne høre hr. Flemming Hansens reaktion på det også: Hvor er samfundets interesse i, at vi nu forøger statens underskud med 750 mio. kr.? Det er da stik imod det, som både V og K har sagt de gik ind for, nemlig at statens underskud skulle nedbringes. Her er man altså med til at forøge underskuddet.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Debatten om det her lovforslag får mig til at tænke på en schlager, der har kørt i nogle år, og som handler om rigtige venner. Og rigtige ven-

ner er gode at have, det er nogle, man altid kan komme til, når man er i nød, og det er nogle, man altid kan hælde sig til; de er gode at have.

Men jeg må godt nok sige, at De Radikale og Socialdemokratiet her i dag har skaffet sig en lang række rigtige venner – endda rigtig glade venner har de skaffet sig. Det er Venstre, det er De Konservative, det er Fremskridtspartiet, og det er CD og så Dansk Folkeparti. Ja, ja, jeg siger velbekomme!

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, det er aldrig for sent at komme i bedre selskab.

Lad mig først sige til hr. Flemming Hansen, at når jeg tager udgangspunkt i 760 mio. kr., så er det, fordi der i bemærkningerne til forslaget nævnes tallet 760 mio. kr. som det provenutab, staten lider, når forslaget er fuldt gennemført, altså i 1997. Så det er sådan set regeringens udgangspunkt, at det er prisen.

Når jeg så siger, at jeg har en formodning om, at det reelle tab for staten bliver mindre end 760 mio. kr., er det, fordi jeg mener, at formue-skatten i sig selv har haft en skadelig virkning, bl.a. på investeringslysten i Danmark. Jeg mener, at formueskatten har haft den bieffekt, den dårlige bieffekt, at den har fået formuer til at søge udenlands, er jeg overbevist om; og det er en af grundene til, at vi fra Dansk Folkeparti side så stærkt støtter forslaget – selvfølgelig på trods af vore bemærkninger omkring finanslovaftalen generelt – at formueskatten har fået formuer placeret udenlands, som vi nu kan hente hjem i kraft af, at vi får afskaffet formueskatten. Derfor tror jeg på, at provenutabet bliver langt mindre end de 760 mio. kr., og derfor mine bemærkninger.

Til hr. Frank Aaen må jeg sige: Jamen jeg er da glad for, at hr. Frank Aaen nu trækker i land. Men i den første bemærkning fra hr. Frank Aaens side henvendte hr. Frank Aaen sig jo direkte til Venstres og De Konservatives vælgere og appellerede til, at de – jeg tror, det var ved næste folketingsvalg – skulle være opmærksomme på, at man her afskaffede en skat, som ikke i nævneværdig grad ville komme dem til gavn, og derfor appellerede hr. Frank Aaen til, at disse vælgere så måske henvendte sig et andet sted ved valgdagen.

Det var den almindelige opfattelse af, at man skulle lægge sin stemme efter, hvilke politikere der ville give én mest i lommerne, jeg tog